HALKIMIZ ve KRİZLER

Yazan: Tarık Ziyad - 25 Aralık 2008

Amerika'da başlayıp ülkemiz dahil tüm ülkeleri etkileyen küresel mali kriz , yeni ekonomik önlemlerin alınmasıyla aşılmaya çalışılmaktadır. İnsanlarının 2001 ekonomik krizinden sonra yaşadığı süreçte dayatılan İ.M.F programlarının hükümetlerce tavizsiz uygulanmaları halkı canından bezdirmiştir.

Yeni bankacılık yasasıyla ulusal bankaların yabancı ortaklar alıp,yurt dışından ucuz kredilerle aldıkları paraları yurt içinde farklı kredi seçenekleriyle, halkımıza araba, ev, işeri ve tüketici kredileri olarak vermişlerdir.

Öyle ki memur, işci ve esnafın dışında bağkur ve S.S.K emeklilerine de kredi vermeleri halkımızı çağdaş maraba haline getirmiştir. Paralar bankalardan dışarı çıkmadan kesilmekte, piyasaya sıcak para akışı yeterince olmamaktadır.

i.M.F ile yapılan anlaşmalar gereği oluşturulan üst kurullar halkın temel tüketim ürünleri akaryakıt, doğalgaz, elektirik ve temel gıda maddelerindeki fiyat ayarlamalarında seri hareket edememiş, halkın yararına kararlar alamamışlardır.

Temel tüketim maddelerini elinde bulunduran yerli ve yabancı tekeller küresel ekonomik dalgalanmalarda, sattıkları ürünlerin fiyatlarını zam olarak hemen yansıtırken aynı hassasiyeti fiyat indirimleri yapmaları gerekirken yazık ki yavaş hareket etmektedirler..

Halkımız, yaşanan bu sistematik soygun karşısında çaresiz kalmakta, hükümet ise seyretmektedir.

Halkımız,devlet istatistik kurumunca açıklanan enflasyon rakamlarının pazarda yaşanan reel enflasyonun çok altında olduğunu görmektedir.

D.İ.E'nin açıkladığı rakamlara uygun yapılan ücret artışları emekliyi yoksullaştırmış, çarşıya pazara alışverişe çıkamaz hale getirmiştir.

Gübre akaryakıt, yem ve ilaç fiyatlarının fazlalığı hayvancılık ve tarımın karın doyuracak kazanç kapısı olmaktan çıkardığı günümüzde küçük esnaf ve sanatkârın işleri kesilmiş, günlük masraflarını ve kirasını ödeyemez hale gelmiştir.

Yüksek gelir vergisi ve sigorta primleri esnafın canına tak ettirmiştir.

Üstüne üstlük birde yeni ekonomik kriz işleri içinden çıkılmaz hale getirmiştir. Alacaklarını alamaz, raflar ve tezgahındaki mallarını satamaz, sattığının yerine yenisini koyamaz olmuştur. Siftah yapmadan günü tamamlamış, sonuçta çek ve senetlerini ödeyemez hale gelmiştir.

Hükümetin krizin aşılmasına yönelik uygulamaya koyduğunu ekonomik programda aslan payı büyük şirketlere verilip kalan kırıntılar kobilere verilecektir. Söylenen budur. Küçük esnaf ve sanatkâr, köylü, işçi, memur ve emekliler krizin faturasını ödeyeceklerdir. Yeni ekonomi paketinde onlar unutulmuştur, yok sayılmıştır..

Yaşanan krizin aşılması için yapılmaya çalışılan uygulama yanlıştır. Türkiye'nin üretim yapmasında problem yoktur. Problem tüketimin yeterince olmayışındadır.

Devlet reel sektörü kurtarma planları yapacağına halkı kurtarma planları yapmalıdır.

Reel sektörü oluşturduğu söylenen büyük, küçük üretici ulusal şirketler ekonomik yardımı programı beklentisi içindedirler. Yardım alan şirketler işçi çıkarmayacaklar mı sanıyorsunuz? Daha dün trilyon kâr ettiğini açıklayan Akbank 500 işçisinin işine son vermedi mi? Otomobil üreticileri şimdiye kadar en yüksek kârlarla sattıkları arabalardan cukkaladıkları kârları yaparken gözleri kimseyi gördü mü? Onlara verilecek her kuruşta tüyü bitmemiş insanların hakları yok mudur? Hükümetin ekonomi yönetimindekiler geldikleri sosyal sınıfı ne tez unutup sermayenin elulağı oldular kendilerine buradan sormayalım mı?..

Reel olan halktır. Tüketen odur. Halkın alım gücü kalmamıştır. Devler tüketimi artıracak parasal kaynağı halkımızın cebine koymalıdır. Diyeceksiniz ki nasıl, onun planlamasını ilgililer yapmalıdır. Onlar oturdukları yere sorunları çözmek için oturtulmuşlardır. 1980 öncesi öğrenci liderleri gibi hamaset nutukları atmaları için değil..

İnanın halkımız önceki yıllarda yüzde yüzleri bulan enflasyonla yaşamayı özleyecek duruma getirilmiştir. İnsanlarımız, o günler, daha mı iyiydi diye çevrelerine sormaktan kendilerini alamamaktadırlar..

Yaklaşan yerel seçimler öncesi yereli temsil eden il milletvekilleri halkla bütünleşmek istiyorlarsa etraflarını sararak halkla bütünleşmelerini önleyen fasit daireyi oluşturan insan zincirini kırmalıdırlar.

Şimdiye kadar hangi siyasi ünvanlı yetkili, esnafı dolaşıp hal hatır sordu, dert dinledi. Maalesef hiç birisi.

Halkımız zor durumda kaldığı zamanlarda siyasileri yanında görmeyi ister. Lakin, onları seçim zamanı ancak görebilirler.

Yazık ki bu yaşanan olgu klasik siyasetçi profilinin en basit örneğidir…

Dünyada yaşanan ve ülkemizi de etkisi altına alan kriz başlayalı sn. Maliye Bakanı ortalıklarda görünmüyor. Ekranlarda kendine has üslubuyla etrafındakilere tebessüm ettirirken yumuşak yumuşak halkın cüzdanlarını boşaltan yeni vergi ve zamları uygulamaya koyup, halkımızın yastıklarının altında var olduğunu düşündüğü altınlarına göz dikerken, ticaret ve sanayi burjuvazisinin milyar dolarlık birikimleri hiç aklına gelmiyor, özelleştirmeleri peşkeşvari yapan sayın bakanımızın mahallesine kriz uğramadı herhalde.

Esnaf ve sanatkara yeni faizsiz uzun süre ödemeli krediler verilmeli,var olan borçları yeniden yapılandırılmalı,sigorta pirimleri azaltımalı,peşin vergi alınmamalı,vergi sicil affı ve cek senet kredi ödemelerinden dolayı bozulan halkımızın sicili, tüketici sicil affıyla silinmeli, yeni kredi alabilir hale getirilmelidir..

Köylü,işçi, memur ve emekli çarşıya pazara inmeden para harcamadan ekonomide canlanma olmaz.

Yine ifade edelim ki sanayiciye parasal kaynak sağlamak sorunu çözmez. Yarın tekrar isterler ve işçi çıkarırlar. Parayı halkın cebine öyle yada böyle koyunki insanlar pazara çıksın. Üretilen mallar satın alınsın piyasa canlansın.

İyileştirme tabandan yukarıya doğru yapılmalıdır.

Aksine yapılan uygulamaların sonuçları çözüm olmayacaktır..

Yaşanan kriz,uygulanan kapitalist ekonominin iflası olarak görülebilir. Alternatif politikalar geliştirecek olan siyasi gruplar İslamcılar ve komünistlerdir.

Şimdilerde müslümanların kapitalizmle sorunları yok gibidir.. Kapitalizm sayesinde atlar, katlar,yatlar ,fabrikalar ve ticaret haneler, marketler, finans ve sigorta sektörlerinde kendi islamcı ticaret ve sanayi burjuvazi sınıfını oluşturarak kendi gettolarında lüks ve modern yaşamlarını sürdürürken ulusal gayrisafi milli gelirden daha fazla pay almanın hesabını yapmaktadırlar.

Günümüzde kapitalizmle müslümanların pek sorunu yoktur, geçmişte de yoktu. Müslümanların tek alternatifi kapitalizmin ahlakileştirilmesi projesi olabilir. Onun da elde formüle edilmiş şekli yoktur.

İş yine komünistlere kalıyor gibi görünse de, Kapitalizme karşı oluşturdukları Sovyet modelinin çöküşüyle, buz kalıbı gibi dağıldılar. Kapitalizme karşı halkı yanlarına alamayıp verdikleri savaşı kaybettiler.

Hala sınıfsal mücadeleden dem vurarak hayal aleminde yaşamaya çalışıyorlar. Hayallerindeki sınıfsal yapıyı oluşturan işçiler, köylüler kendi çaplarında devletten

nemalanarak mücadele ve kendini tanımlama bilincinden uzaklaştılar.

Olmayan bilincin sınıfları eylemliliğe sürüklemesi düşünülebilir mi? Bilinç olmadan gerçek sınıfsal yapıda oluşmuyor.

Şimdilik görünen o ki kapitalizmin alternatifi yine kapitalizmdir demek zor olsa da, gerçeğin kendisi gibidir.

Yorum Ekle

Tarık Ziyad